

νας Σάμ. γειτονᾶς Πόντ. (Ίμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) γειτόνος Κύπρ. γειτόνο 'Απουλ. γειτόνο 'Απουλ. γειτόνο 'Απουλ. Θηλ. γειτόν'σσα πολλαχ. βορ. ιδιωμ. καὶ Καππ. ('Ανακ.) γειτόνισσα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γειτόνισ-σα 'Απουλ. (Καλημ. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Κῶς Μεγίστ. Σύμ. γειτόνισσα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γειτόνισσα Κάσ. Λέρ. γειτόν'τσα Θεσσ. Λέσβ. Πόντ. (Τραπ.) Σάμ. γειτόν'τσα Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) γ'τόν'σσα Θεσσ. (Τρίκερ.) Μύκ. Σάμ. γειτόνισ-σα 'Απουλ. βειτόνισ-σα Ρόδ. 'ειτόνισσα Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Καππ. ('Ανακ.) Νάξ. ('Απύρανθ.) Πόντ. ('Ινέπ.) 'ειτόνισ-σα Κάρπ. Χίος (Πυργ.) 'ειτόνισσα Κάρπ. 'ειτόν'σσα Καππ. ('Ανακ.) Προπ. ('Αρτάκ.) Σάμ. γειτονάβα Πόντ. Πληθ. γειτόνοι Τσακων. (Μέλαν. Πραστ.) γειτόν' Τήν. (Πύργ.) γειτόνου Τσακων. (Μέλαν. Πραστ.) γειτόνο Τσακων. (Χαβουτσ.) γειτόνοι Χίος (Μεστ.) γειτόνοι 'Απουλ. (Κοριλ.) γειτονάδοι Πόντ. γειτονάδες Πόντ. γειτονάες Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.) — Φ. Φιλίπιδ., Σταυρ. Σταυρούλ., 26.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. γείτων. Ὁ τύπ. γείτος ἐν Ἀχολουθ. Σπανού (ἐκδ. É. Legrand, Biblioth. 2, 45) «καὶ ὁ γείτος αὐτοῦ Γεώργιος» καὶ παρὰ Μαχαιρ. 1, 20 (ἐκδ. R. Dawkins) «Γιέ μου, ἀπὲ τὸ μού μηνᾶς ὅτι εἶσαι γείτος μου τζετιάζω το». Ὁ τύπ. γειτόνοι ἐν Χρον. Μορ. Η στ. 8447 (ἐκδ. J. Schmitt) «νὰ με γελοῦν οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι κ' οἱ γειτόνοι» καὶ παρὰ Μαχαιρ., ἐνθ' ἀν. Ὁ τύπ. γειτόνισσα ἤδη ἐν παπύρ. τοῦ 5-6 μ.Χ. αἱ.

1) Ὁ πλησίον τινὸς κατοικῶν κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ. Κοριλ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. ('Ανακ.) Πόντ. (Ίμερ. 'Ινέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Βάτικ. Μέλαν. Πραστ. Χαβουτσ.): Καλὸς γείτονας-φρόνιμη γειτόνισσα. Εἴμαστε γειτόνοι. Ἔχω καλοὺς γειτόνους κοιν. Μαλώνουσι οἱ γειτόνισες κι ἀκούομαι οἱ φωνέ τους 'ς ὅλη τὴ χώρα Πελοπν. (Κίτ.) Ἔμ πολ-λὰ καλὰ πού μου παραντζέλ-λεις, γείτο Κύπρ. Τ' ἐμὸν ἡ γειτόνισσα (ἡ γειτόνισσά μου) Τραπ. Δύο φασόλια μάζωξα, μὰ μοίρασά τα τῷ 'ειτόνισσῳ Νάξ. ('Απύρανθ.) Μπαί'ν μέσα μιὰ χουριμάτ'σσα γειτόν'σσα Στερελλ. (Παρνασσ.) Τῷ γ'τόν'σσῳ τό 'καμε λόο Μύκ. Γειτόν', γειτόν' πααίνιδαμ' τὸ βράδ' καὶ καθοῦταμαστε (ὁ ἕνας γείτονας εἰς τὸν ἄλλον ἐπηγαίναμε τὸ βράδυ καὶ ἐκαθήμεθα) 'Ανακ. Ἐὼ πού 'μαστε 'ειτόνοι Χίος (Πυργ.) Ἐρθεταὶ ἀπάνδηση ἀπὸ τὴ γειτόνισ-σα Κάλυμν. Μία γυναικα γειτόνισσα μ' ἦτανι ἄρρωστα Βάτικ. Δὲ φ'λοῦγι τοῦ γείτονα τ'ς (δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὸν γείτονα τους) Σκόπ. Οἱ 'ειτόνοι μας εἶ' γαλοὶ ἀνθρώποι Σίφν. 'Ειτόν' εἴμαστε τζαί 'ς τὰ χωράφια Νάξ. (Φιλότ.) Ἡλέαν οἱ ντζειτόνοι πού τὴν ἐβλέπαμ' πὼς ἦτον ἀντζελος 'ς τὸμ παράδεισο Ἀστυπ. Εἴχεμ-μιὰ φορὰ δκνὸ βειτόνισ-σες λεφανταρκιές (λεφανταρκιές=ὕφαντριά) Ρόδ. Ἐν εἶ γειτόνισ-σα 'Απουλ. || Παροιμ. Ἀζωστος τρέχει ὁ γείτονας κι ὁ συγγενής ζωσμένος (πολλάκις ὁ γείτων ἀποδεικνύεται ὠφελιμώτερος τοῦ συγγενοῦς) Κεφαλλ. Χίος. Πβ. καὶ Ἡσίοδ., Ἐργ. 345 «εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένηται, | γείτονας ἄζωστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί». Ὁ κακὸς χρόνος περνᾷ, ὁ κακὸς γείτονας δὲν περνᾷ (δὲν εἶναι εὐκολον νὰ ἀπαλλαγῇ κἀνεις τοῦ κακοῦ γείτονος) Ἀθῆν. Προπ. ('Αρτάκ.) Ἡ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς πολλαχ. Τὸν-γείτοσ-σου παλ-λούτζιν 'πά 'ς τὸν τοῖχος-σου νὰ μὲν τὸ 'φήκης νὰ μπήξῃ (εἰς τὰς πρὸς ἄλλους παραχωρήσεις δέον τις νὰ εἶναι φειδωλὸς πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων συνεπειῶν) Κύπρ. || Γνωμ. Πρῶτα τοῦ γείτονα σ' γλέπ'ς κ' ὕστερα τοῦν ἡλίον (ἐξαίρεται ἡ ἀξία τῆς καλῆς γειτονίας) Στερελλ. (Φθιώτ.) Τὸ δικό μου ὄνομα πάρ' το σύ, γειτόνισα (ἐπὶ τῶν ἀποδιδόντων ἴδια ἐλαττώματα

ἢ ἐπιμέμπτους πράξεις των εἰς ἄλλους) Πελοπν. (Κίτ.) Ὁ καλὸν ὁ γειτονᾶς ἀσ' σὸν ἀδελφὸν ἔμπρ' καικά ἐν' (ὁ καλὸς γείτονας εἶναι προτιμότερος ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν) Χαλδ. || Αἰνίγμ.

Δυὸ καλὲς γειτόνισ-σες καὶ οἱ δυὸ γυαλιώτισ-σες 'ς ἕνα βλουμὶ βλουμίζουν, κ' ἡ μιὰ τὴν ἄλλην 'έθ-θωρεῖ (οἱ δύο ὀφθαλμοὶ) Σύμ.

Ἐφτὰ καλὲς γειτόνισσες, οἱ τέσσερες ζυμώνουνε, οἱ δύο ξανοίγουν τὸν οὐρανὸ καὶ ἡ μιὰ 'παδᾷ τίς μυῖγες (ὁ γαίδαρος) Κρήτ. (Πεδιάδ.) || Ἄσμ.

Ἀκοῦς, ἀκοῦς, ν' Ἀκρίτα μου, ντὸ λέγ'ν οἱ γειτονάδες ; Χαλδ.

Ἐιτόνισες, 'ειτόνισες, ποῦ 'ν' ἡ 'ειτόνισά σας, ἡ ὁμορφη τῆς 'ειτονιάς, ἡ καπετάνισσά σας;

Κάρπ.

Τσῆ μαύρης ὀρνιθας τ' ἀβγά πὼς τ' ἀγαπῶ βρασμένα καὶ τσῆ κακῆς γειτόνισσας τὰ μάθια τζη βγαρμένα Κρήτ.—Ποίημ.

Μὰ 'ς τὸ σπίτι του εἶν' ἄλλη καταδίκη

ἐκεῖ μέσα χορεύουνε οἱ δαιμόνοι

καὶ τὴ νύχτα τοὺς βλέπουνε οἱ γειτόνοι

Α. Λασκαράτ., Στιχοῦργήμ², 119. 2) Ὁ ἐπισκέπτης Θράκ. (Σαρεκκλ.) : Μᾶς ἦρταν γ'τόν'σσις. 3) Ὁ πλανόδιος Ἑβραῖος ἔμπορος Ἡπ. ('Ιωάνν.).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Λαγκάδ.)

γειτόνεμα τό, Κῶς — Λεξ. Βυζ. Δημητρ. γ'τόνεμα Θράκ. (Σαμακόβ. Σκοπ.) γ'τόριμα Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Σαμοθρ. γειτόνεμαν Πόντ. (Σταυρ.) 'ειτόνεμα Σκῦρ. γ'τίν'μα Θάσ. (Θεολόγ.) χ'τόριμα Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γειτονεύω. Πβ. καὶ τὸ ἀρχ. οὐσ. γειτόνημα.

1) Τὸ κατοικεῖν πλησίον τινός, ἡ γειτνίασις Λεξ. Δημητρ. Συνών. γειτονεμός. 2) Αἱ γειτονικαὶ σχέσεις Πόντ. (Σταυρ.) : Ἀτὲ ἡ γυναῖκα 'ς σὸ γειτόνεμαν ἀτ'ς πολλὰ καλέσσα ἐν' (καλέσσα=καλή). Συνών. γειτονιά 4. 3) Ἡ φιλικὴ ἐπίσκεψις εἰς γειτονικὴν οἰκίαν Θάσ. (Θεολόγ.) Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Κῶς Σαμοθρ. Σκῦρ.—Λεξ. Βυζ. Δημητρ. : Δὲν ἔχον σήμιρα κινὸ γιὰ χ'τόριμα Ἰμβρ. Μᾶς χρουστᾶς ἕνα χ'τόριμα αὐτόθ. Ἡ γριὰ τώρα εἶναι μόνη γιὰ 'ειτόνεμα τσαὶ γιὰ φατ Σκῦρ. Ἡ-γ-Ἰλέν' πῆγι 'ς τοῦ γ'τίν'μα Θεολόγ. Συνών. γειτόνιο. 4) Ἡ ἀμοιβαία τῶν μεμνηστευμένων ἐπίσκεψις, ἡ γινομένη πάντοτε τῇ συνοδείᾳ συγγενικῶν προσώπων Θράκ. (Σαμακόβ.) : Ἀμα συνιβάζουνδον ἕνα κορίτσ' κ' 'έλα γειτονέφ' τὸ συνιβαστικό δον, 'έλα πᾶ' ἡ μαν-νέλα ἡ γ'—ἡ ἀδερφή τῇ παλλ'καριου νὰ πᾶρ' τὸ κορίτσ' γιὰ τὸ γ'τόνεμα. Τὸ παλλ'κάρ' πάλε, ἄμα 'έλα γειτονέφ', ἡπαιρνε τὸ γαῖνῃ δον ἡ τὸ φίλο δον νὰ πᾶ' νὰ γειτονέφ' (συνιβάζουνδον = ἡρραβωνίζετο, 'έλα = ἤθελε, συνιβαστικό = μνηστῆρα, γαῖνῃ = γυναικάδελφον). 5) Ἡ ἐπίσκεψις τῆς μητρὸς τοῦ γαμβροῦ μετὰ συγγενιστῶν καὶ φίλων τῆς, τὴν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἐορτὴν, εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μελλούσης νύμφης τῆς, μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας μετὰ τὴν τέλεσιν τῶν ἀρραβῶνων τοῦ υἱοῦ τῆς Θράκ. (Σκοπ.) 6) Συνεκδ., οἱ γείτονας Λεξ. Δημητρ. : Παροιμ. Κακὸ τὸ γειτόνεμα, πούλα τὸ σπίτι σου. Πβ. τὴν παροιμ. Ὡσὰν ἔχῃς κακὸ γείτονα, πούλησε τὸ σπίτι σου. Συνών. γειτονιά 2.

γειτονεμός ὁ, ἀμάρτ. 'ειτονεμός Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γειτονεύω.

Γειτόνεμα 1, δ ἰδ. : Μὰ σεῖς εἰστε πρῶτ' ἀχώριστες φιλαινάδες, καὶ τώρα 'ς τὸ 'ειτονεμό πό 'ειτονεφατε, ἀδὶς νὰ φιλιώσετε πιὸ πολὺ, ἐπιάσετε κ' ἐτσακώθητε;

